

er vel nærmest fremkommet som en Følge af det, der skete ved Løven af 12. April 1911, at Staten overtog Lurmærket som Statsmærke. Efter de bestaaende Love kan dette Statsmærke anerkendes i England, men ingen andre Steder. Dette Lovforslag muliggør en Anerkendelse ifølge Konventioner, som er indgaaede i Udlandet, og det har jo overordentlig stor Betydning for den danske Smørekspport, at dette kan blive til Virkelighed, og at et saadant Statsmærke anerkendes af de andre Stater. Jeg skal bringe en Tak til den højtærede Handelsminister for Fremsættelsen af dette Lovforslag, som jeg vil anbefale til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting, da det, som sagt, har overordentlig stor Betydning for den store Del af vort Lands Udførsel, som berøres deraf. Jeg skal anbefale Forslaget paa det bedste.

Sørensen-Saksager: Jeg kan ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem (Døcker) sagde om denne Sag. Den er i og for sig ret betydelig, idet man nu i andre Lande indfører Bestemmelser, der gaar i samme Retning; og hvis vi skal nyde godt deraf, maa vi ogsaa herhjemme aabne Adgang for andre Lande til at faa deres registrerede Mærker indført her i Landet. Det er allerede vedtaget ved en Overenskomst i 1911 i Amerika, at man skulde søge en saadan Sag gennemført, og af Hensyn hertil er dette Lovforslag fremkommet. I Tyskland er man allerede naaet saa vidt, at den 1. Maj i Aar træder en saadan Lov i Kraft, som giver os Lejlighed til her fra Danmark at faa vore fælles Varemærker indregistreret i Tyskland. Men for at det kan ske, maa vi ogsaa aabne Adgang for Tyskland, hvis det har Varemærker, det vil have indregistreret her. Derfor kan jeg ligesom den ærede foregaaende Taler give Sagen min bedste Anbefaling. Det er saaledes med den Slags Mærker, at der kan gøres Indgreb i dem, og det er sket og sker ofte under den bestaaende Lov. Hvis man altsaa skal have Beskyttelse for de mange Landbrugsprodukter, som det jo særlig gælder i dette Tilfælde, maa man have det Tillæg, som dette Lovforslag omhandler. Derfor kan jeg ligesom den foregaaende ærede Taler give min bedste Anbefaling til, at dette lille Lovforslag maa passere dette Ting saa hurtigt og saa let som muligt.

Sonne: Det Lovforslag, vi her beskæftiger os med, er jo oversendt saa sent

til dette høje Ting, at der ikke er Tid til at undergive det nogen egentlig dyberegaaende Undersøgelse. Imidlertid er jeg ganske enig med de ærede Medlemmer, der allerede har udtalt sig, i, at dette Lovforslags Indhold er af den Beskaffenhed, at det maa anses for meget ønskeligt, for ikke at sige nødvendigt, at vi faar det indlemmet i denne Samlings Lovhøst. Lovforslagets mest iøjnefaldende og efter min Opfattelse meget betydningsfulde Formaal er, at aabne os Adgang til at faa vort Lurmærke beskyttet i andre Lande og at vinde denne Adgang ved at lovhjemle den Bestemmelse i Washington-Konventionen, som forpligter de kontraherende Lande til at modtage til Registrering og Beskyttelse Varemærker, som tilhører Sammenslutninger, hvis Bestaaen ikke er i Strid med Hjemlandets Lovgivning, selv om disse Sammenslutninger ikke har noget Industrieller Handelsetablisement. Ved Vedtagelsen af dette Lovforslag vil, om jeg har forstaaet Forholdet ret, Beskyttelse straks kunne opnaas i Tyskland, hvis Lovgivning paa dette Omraade træder i Kraft den 1. Maj; endvidere vil der være Adgang til i Fremtiden ogsaa at kunne vinde Beskyttelse i Frankrig, Belgien, Holland, Italien, Spanien, Amerika samt Sverige, idet disse Landes Lovgivning vedrørende Fællesmærker kræver den Gensidighed, som lovhjemles i dette Lovforslags § 7. Overfor dette betydningsfulde Resultat maa jeg ligesom de ærede Medlemmer, der har talt, finde det ganske naturligt, at vi giver Lovforslaget vor Tilslutning, og, af Hensyn til den fremrykkede Tid, maa ogsaa jeg finde det naturligt, at vi tager Lovforslaget, saaledes som det foreligger. I saa Henseende skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg kunde have ønsket Lovforslaget noget klarere affattet, navnlig hvad angaar § 2. § 2 udtaler, at Anmeldelsen skal indeholde Oplysning om Anmelderens Navn og Hjemsted samt om Vedtægternes Angivelse af bl. a., hvilke Rettigheder Indgreb i Eneretten medfører. Det forekommer mig, at man uvilkaarlig studser ved at erfare, at Anmelderen skal levere en Vedtægt, der indeholder Oplysning om, hvilke Rettigheder Indgreb i hans, Anmelderens, Eneret medfører. Nu er Forholdet sikkert saaledes at forstaa, at der er Tale om Rettigheder indadtil, indenfor den Kreds af Interessenter, hvem denne Anmeldelse vedrører; men klart er det ikke affattet. Imidlertid tager jeg den højtærede Ministers Ord for, at Lovforslaget i den her foreliggende Affattelse fyldestgør Hensig-